

Sygn. akt III K 359/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Maciej Jabłoński

Protokolant – stażysta Magdalena Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 lipca 2016 r.

sprawy:

R. B. - s. L. i K. zd. L., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

I) w okresie od (...) do (...) w W., świadcząc usługi z zakresu ubezpieczeń komunikacyjnych na rzecz (...) sp. z o. o., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 13.711 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd leasingobiorcę pojazdu M. Z. Z. co do numeru konta bankowego, na które należy opłacić – zgodnie z umową leasingu – składkę ubezpieczenia OC pojazdu będącego przedmiotem leasingu, podając rachunek bankowy swojej matki K. B. o nr (...), w wyniku czego leasingobiorca dokonał wpłaty na ten rachunek, a także wprowadził w błąd leasingodawcę (...) sp. z o. o. co do obowiązku zapłaty przez tę spółkę rocznej składki OC za przedmiot leasingu na rzecz firmy ubezpieczeniowej, wskutek czego spółka ta dokonała jej opłacenia w kwocie 13.711 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

II) w okresie od (...) do (...) w W., świadcząc usługi z zakresu ubezpieczeń komunikacyjnych na rzecz (...) sp. z o. o., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12.543 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd A. Z. pracownika leasingobiorcy pojazdu (...) Usługi sp. z o. o. co do numeru konta bankowego, na które należy opłacić – zgodnie z umową leasingu – składkę ubezpieczenia OC pojazdu marki M. o nr rej. (...) będącego przedmiotem leasingu, podając rachunek bankowy swojej matki K. B. o nr (...), w wyniku czego leasingobiorca dokonał wpłaty na ten rachunek, a także wprowadził w błąd leasingodawcę (...) sp. z o. o. co do obowiązku zapłaty przez tę spółkę trzyletniej składki OC za ww. przedmiot leasingu na rzecz firmy ubezpieczeniowej, wskutek czego spółka ta dokonała jej opłacenia w kwocie 12.543 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

III) w okresie od (...) do (...) w W., świadcząc usługi z zakresu ubezpieczeń komunikacyjnych na rzecz (...) sp. z o. o., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 28.080 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd B. G. pracownika leasingobiorcy pojazdu (...) S.A. co do numeru konta bankowego, na które należy opłacić – zgodnie z umową leasingu – składkę ubezpieczenia OC pojazdu marki M. o nr rej. (...) będącego przedmiotem leasingu, podając rachunek bankowy swojej matki K. B. o nr (...), w wyniku czego leasingobiorca dokonał wpłaty na ten rachunek, a także – w wyniku przerobienia wniosku/ umowy leasingu w celu użycia jako autentyczny – wprowadził w błąd leasingodawcę (...) sp. z o. o. co do obowiązku

zapłaty przez tę spółkę trzyletniej składki OC za w.w. przedmiot leasingu na rzecz firmy ubezpieczeniowej, wskutek czego spółka ta dokonała jej opłacenia w kwocie 28.080 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IV) w okresie od (...) do (...) w W., świadcząc usługi z zakresu ubezpieczeń komunikacyjnych na rzecz (...) sp. z o. o., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 33.113 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd leasingobiorcę pojazdu D. Ł. (...) co do numeru konta bankowego, na które należy opłacić – zgodnie z umową leasingu – składkę ubezpieczenia OC pojazdu marki M. o nr rej (...) będącego przedmiotem leasingu, podając rachunek bankowy swojej matki K. B. o nr (...), w wyniku przerobienia wniosku/umowy leasingu w celu użycia jako autentyczny – wprowadził w błąd leasingodawcę (...) sp. z o. o. co do obowiązku zapłaty przez tę spółkę dwuletniej składki OC za ww. przedmiot leasingu na rzecz firmy ubezpieczeniowej, wskutek czego spółka ta dokonała jej opłacenia w kwocie 33.113 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

V) w okresie od (...) do (...) w W., świadcząc usługi z zakresu ubezpieczeń komunikacyjnych na rzecz (...) sp. z o. o., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.175 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd leasingobiorcę pojazdu BOR A. P. co do numeru konta bankowego, na które należy opłacić – zgodnie z umową leasingu – składkę ubezpieczenia OC pojazdu marki M. o nr rej. (...) będącego przedmiotem leasingu, podając rachunek bankowy swojej matki K. B. o nr (...), w wyniku czego leasingobiorca dokonał wpłaty na ten rachunek, w także – w wyniku przerobienia wniosku/umowy leasingu w celu użycia jako autentyczny – wprowadził w błąd leasingodawcę (...) sp. z o. o. co do obowiązku zapłaty przez tę spółkę dwuletniej składki OC za ww. przedmiot leasingu na rzecz firmy ubezpieczeniowej, wskutek czego spółka ta dokonała jej opłacenia w kwocie 16.175 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VI) w bliżej nieustalonym dniu sierpnia (...) w W., świadcząc usługi z zakresu ubezpieczeń komunikacyjnych na rzecz (...) sp. z o. o., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.462 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika (...) sp. z o. o. będącej leasingobiorcą pojazdu co do numeru konta bankowego, na które należy opłacić – zgodnie z umową leasingu – składkę ubezpieczenia OC pojazdu marki M. o nr rej. (...) będącego przedmiotem leasingu, podając rachunek bankowy swojej matki K. B. o nr (...), w wyniku przerobienia wniosku/umowy leasingu w celu użycia jako autentyczny – wprowadził w błąd leasingodawcę (...) sp. z o. o. co do obowiązku zapłaty przez tę spółkę trzyletniej składki OC za w.w. przedmiot leasingu na rzecz firmy ubezpieczeniowej, wskutek czego spółka ta dokonała jej opłacenia w kwocie 16.175 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

I. Oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje oskarżonego i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje oskarżonego i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286

§ 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie V aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie VI aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy wymierzone wobec oskarżonego w punktach I-VI wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. kwoty 119 797 zł (sto dziewiętnaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt siedem),

IX. na podstawie art. 69 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby,

X. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt. III K 359/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 lipca 2016r.

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. Sąd zdecydował się ograniczyć zakres uzasadnienia wyroku wydanego w trybie art. 343 k.p.k., do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

Na podstawie całokształtu ujawnionego materiału dowodowego, Sąd dokonał następującej oceny prawnej czynu oskarżonego:

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, że wina oskarżonego R. B. nie budzi żadnych wątpliwości i została udowodniona w całości. Oskarżony przyznał się bowiem do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył klarowne wyjaśnienia korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym sprawy w postaci zeznań przedstawiciela pokrzywdzonej spółki (...) sp. z o. o., dokumentacji kierowanej przez oskarżonego do leasingobiorców w związku z koniecznością zapłaty za polisę OC, zeznań tych osób, a także danych adresowych i historii transakcji na rachunkach bankowych należących do oskarżonego, jego matki i ojca.

Całokształt materiału dowodowego sprawy układa się w logiczną całość, toteż okoliczności niniejszej sprawy nie budzą wątpliwości.

Ujęte w art. 286 § 1 k.k. przestępstwo oszustwa polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia cudzym lub własnym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania jej błędu lub

niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jednocześnie dla zaistnienia owego przestępstwa konieczne jest, aby sprawca działał umyślnie i to w zamiarze bezpośrednim, ukierunkowanym na cel osiągnięcia korzyści majątkowej.

Natomiast przedmiotem ochrony art. 270 § 1 k.k. jest publiczne zaufanie do dokumentów, a ściślej mówiąc do ich autentyczności i rzetelności, co stanowi podstawowy warunek pewności obrotu prawnego (wyrok SN z dnia 3 czerwca 1996 r., II KKN 24/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 2, poz. 5). Przesłpstwo okreólone w art. 270 § 1, zwane fałszerstwem materialnym dokumentu, może polegać na jego podrobieniu, przerobieniu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Przerobieniem dokumentu jest nadanie istniejącemu autentycznemu dokumentowi innej treści, niż pierwotnie posiadana. Nie ma przy tym znaczenia charakter i rodzaj zmiany dokonanej w autentycznym dokumencie (Kodeks karny. Komentarz, prof. dr hab. Ryszard Stefański, 2015r, Legali).

Podmiotowym znamieniem przestępstwa podrobienia lub przerobienia dokumentu jest działanie sprawcy w celu użycia go jako autentycznego. Jest to zatem, w obu tych odmianach, przestępstwo kierunkowe. Sprawca nie musi przy tym zmierzać do natychmiastowego użycia dokumentu, wystarczy, że towarzyszy mu zamiar użycia sfałszowanego dokumentu w przyszłości. Może też dokonać fałszerstwa w celu użycia dokumentu przez osobę trzecią, przy czym odniesienie korzyści majątkowej za tego typu "usługę" nie jest istotne dla bytu przestępstwa.

Trafnie zauważa przy tym Sąd Najwyższy, iż w sytuacji, w które doszło do podrobienia dokumentu w celu użycia go za autentyczny (art. 270 § 1 k.k.), a następnie przekazania tego dokumentu innej osobie, aby ta, używając go jako autentycznego dokonała wyłudzenia mienia należy przyjąć kumulatywną kwalifikację czynu.

W sprawie niniejszej bezsprzecznym zaś, jest iż oskarżony R. B. wypełnił wszystkie znamiona zarzuconych mu czynów wyczerpujących dyspozycję z art. 286 § 1 k.k., oraz art. 286 § k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Oskarżony świadcząc usługi z zakresu ubezpieczeń komunikacyjnych na rzecz (...) sp. z o. o. wielokrotnie doprowadził (...) sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem działając w ten sam sposób tj. wprowadzając w błąd różnych leasingobiorców co do numeru konta ubezpieczenia OC pojazdów marki M. będących przedmiotami leasingu, podając każdorazowo rachunek bankowy swojej matki K. B. w wyniku czego leasingobiorcy dokonywali wpłaty na ten rachunek bankowy, również oskarżony dokonywał przerobienia umów leasingu.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie z jednej strony znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości czynów, wyrażające się w nadużyciu zaufania pracodawcy, podjęciu wyjątkowo oszukańczych zabiegów, mających na celu przysporzenie mu bezprawnych korzyści majątkowych, oraz stosunkowo wysoką wartość łącznej szkody majątkowej wyrządzonej pokrzywdzonej spółce, z drugiej zaś okoliczności łagodzące, tj. dotychczasowa niekaralność i tryb życia oskarżonego, jego przyznanie się do winy.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż wina oskarżonego oraz okoliczności popełnienia przestępstw, w świetle jego wyjaśnień oraz pozostałych dowodów, nie ulegają wątpliwości, wobec czego uwzględnił złożony w sprawie niniejszej przez Prokuratora wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie określonej, uzgodnionej z oskarżonym kary oraz obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, na które R. B. zgodził się składając wyjaśnienia w sprawie i zgody tej nie wycofał. Uwzględniając wniosek Sąd stwierdził, iż cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Zaważyła o tym postawa oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Ponadto na korzyść oskarżonego R. B., Sąd poczytał fakt, iż nie był on uprzednio karany (k. 261).

W związku z powyższym, zgodnie ze wskazanym wyżej wnioskiem Sąd wymierzył oskarżonemu za każdy z sześciu czynów kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd wymierzając oskarżonemu kary pozbawienia wolności za poszczególne przestępstwa, wziął pod uwagę nie tylko treść złożonego przez Prokuratora wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k., ale również ogólne dyrektywy wymiaru kary, w tym potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa stosownie do art. 53 § 1 i 2 k.k.

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd kierował się zasadą asperacji, mając na uwadze ścisły związek przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi występami jak również popełnienie ich w bliskich odstępach czasu.

Jednocześnie Sąd uznał, że w stosunku do oskarżonego zachodzą przesłanki do zastosowania dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zgodnie bowiem z przepisem art. 69 § 1 k.k., Sąd może bowiem warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Z kolei zaś § 2 tego przepisu stanowi, że zawieszając wykonanie kary, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Oskarżony jest osobą dotychczas niekaraną (k.261) i w ocenie Sądu przedmiotowe zdarzenia miały w życiu oskarżonego incydentalny charakter, i więcej się nie powtórzą. Dotychczasowa postawa oskarżonego wskazuje, że w jego przypadku zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Wobec powyższego Sąd skorzystał wobec oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary na okres 3 lat próby. Zdaniem Sądu mimo zawieszenia wykonania kary zostaną osiągnięte wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, o których mowa w art. 58 § 1 k.k.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego M. (...) w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 119.797 złotych.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego oraz nałożony obowiązek naprawienia szkody.